

henvises til paa Landbohøjskolen at faa et Kursus til Udvidelse af deres Kundskaber paa dette Omraade, men at vi, som jeg allerede har bemærket, hverken kunne eller tør anbefale Oprettelsen af en stor videnskabelig Anstalt. Vi hørte jo for et Øjeblik siden, at den ærede Landbrugsminister paa Kultusministerens Vegne kunde tiltræde et Ændringsforslag, som findes paa Tillægsbevillingsloven om, at samme Dame faar et Tilskud paa 500 Kr. Vi skønne paa denne Dames Virksomhed paa forskellige Omraader. Hun er en energisk og dygtig Kvinde, men vi tør dog ikke tilraade at følge hende fuldt ud her. Derimod ville vi, som sagt, tilraade, at disse Vandrelærere kunne faa et Kursus paa Landbohøjskolen. Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler, at Andragendet henvises til den højtærede Landbrugsministers Overvejelse.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): I Henhold til de Udtalelser, vi nu hørte fra den højtærede Ordfører, har jeg ikke noget at indvende imod, at det foreliggende Andragende bliver henvist til nærmere Overvejelse, en Overvejelse, som selvfølgelig skal finde Sted. Jeg er meget vel tilfreds med den ærede Ordførers Udtalelse om, at han finder, at det vilde være mindre rigtigt at gaa ind paa selve Sagen i den Form, hvori den her foreligger fra Fru Berg-Nielsens Side. Det vilde medføre ikke alene en stor Udgift straks til Oprettelsen af et saadant Kursus, men ogsaa meget store aarlige Udgifter, og det tror jeg, der er Grund til, i alt Fald for Tiden, at nære nogen Betænkelse ved at gaa med til. Derimod har jeg ikke noget at indvende imod den Form for Henvielse, som den højtærede Ordfører motiverede.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen Nr. 8 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 687—88)

vedtoges enstemmig med 58 Stemmer.

Derefter sattes til Forhandling den *Krigsministeren* vedkommende Indstilling

Nr. 6 (Tillæg B., Sp. 687—88), hvortil hører Betænkningens Nr. 42 (Tillæg B., Sp. 675—76).

Ordføreren (Jens Busk): Der er her Tale om det Andragende, som findes omtalt under Nr. 42 i Betænkningen, fra en Enke efter en Sergent N. P. Lavesen af Viborg om en aarlig Understøttelse. Det oplyses i Andragendet, at Andragerinden sidder med 6 Børn, hvoraf de 3 ere under 15 Aar. Hun har selv en aarlig Pension af 105 Kr.; det er, hvad hun naturligt kan faa i Henhold til Loven, og saa faar hun 3 Kr. maanedlig til hvert af de Børn, som ere under 15 Aar. Det vil altsaa i det hele blive 213 Kr. Naar hun saaledes har 3 ukonfirmerede Børn, er 213 Kr. grumme lidt. Nu ere vi jo altid forsigtige over for saadanne Andragender, hvor vedkommende er pensioneret i Henhold til Pensionsloven, og naar Udvalget har stillet sig saa velvilligt til denne Sag og uden videre henviser den til Krigsministeriet, er det kun af to Grunde. Vi ville jo nødtigt opfordre Tinget til her at gøre noget, som kunde have Konsekvenser, det ikke siden vil staa ved, og man skal jo ikke saadan gøre godt i Flæng, men gerne være saa retfærdig som muligt. Den ene Grund, hvorfor Udvalget anbefaler at henvise denne Sag, er den, at vi mene, at der kunde gives hende noget mere til Børnene. Det bliver jo kun 36 Kr. om Aaret til et Barn, naar hun faar 3 Kr. om Maaned, og vi mene, at der uden at komme Regler og Pensionslove for nær, kunde give disse Børn noget mere, da 213 Kr. virkelig er noget lidt for hende og hendes Børn at leve af. Men der er en Grund til, der har gjort, at vi stille os velvilligt til denne Sag, og det er, som det oplyses i Andragendet, at hendes Mand som Underofficer ved Siden af sin Underofficersgerning i mange Aar har ndøvet en anden Gerning, som Samfundet kunde have Nytte af, idet han har udført Lærergerningen ved Husflidsundervisningen ved Garnisonen i Viborg og derved hidraget til ad denne Vej baade at gavne og glæde. Det, at hendes Mand saaledes har vist sin Dygtighed og Flid paa denne Maade, har gjort, at vi have været særlig velvillige til at kunne